

BIBLIJA

DVADESET I DEVETI TJEDAN ČITANJA

LIPANJ 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
142. dan čitanja, ponedjeljak, 19. lipnja	Neh 7,6-9,37	Iv 11,17-54
143. dan čitanja, utorak, 20. lipnja	Neh 10-13	Iv 11,55-12,19
144. dan čitanja, srijeda, 21. lipnja	Tob 1-6	Iv 12,20-36
145. dan čitanja, četvrtak, 22. lipnja		
146. dan čitanja, petak, 23. lipnja	Tob 7-13	Iv 12,37-50

29. tjeđan,
142. dan itanja, ponedjeljak, 19. lipnja:
2017.

Neh 7,6-9,37
Iv 11,17-54

Nehemija

Popis prvih Sionista

⁶Evo ljudi iz pokrajine koji su došli iz sužanjstva u koje ih bijaše odveo Nabukodonozor, babilonski kralj. Vratili su se u Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad. ⁷Došli su sa Zerubabelom, Ješ uom, Nehemijom, Azarjom, Raamjom, Nahamanijem, Mordokajem, Bilšanom, Misperetom, Bigvajem, Nehumom, Baanom.

Broj ljudi naroda Izraelova: ⁸Paroševih sinova: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva; ⁹sinova Šefatjinih: tri stotine sedamdeset i dva; ¹⁰Arahovih sinova: šest stotina pedeset i dva! ¹¹Pahat-Moabovih sinova, to jest Ješ uinih i Joabovih sinova: dvije tisuće osam stotina i osamnaest; ¹²sinova Elamovih: tisuću dvjesta pedeset i četiri; ¹³Zatuovih sinova: osam stotina četrdeset i pet; ¹⁴sinova Zakajevih: sedam stotina i šezdeset; ¹⁵Binujevih sinova: šest stotina četrdeset i osam; ¹⁶sinova Bebajevih: šest stotina dvadeset i osam; ¹⁷Azgadovih sinova: dvije tisuće tri stotine dvadeset i dva; ¹⁸sinova Adonikamovih: šest stotina šezdeset i sedam; ¹⁹Bigvajevih sinova: dvije tisuće šezdeset i sedam; ²⁰sinova Adinovih: šest stotina pedeset i pet; ²¹Aterovih sinova, to jest od Ezekije: devedeset i osam; ²²sinova Hašumovih: trista dvadeset i osam; ²³Besajevih sinova: trista dvadeset i četiri; ²⁴sinova Harifovih: stotinu i dvanaest; ²⁵Gibeonovih sinova: devedeset i pet; ²⁶ljudi iz Betlehema i Netofe: stotinu osamdeset i osam; ²⁷ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam; ²⁸ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i dva; ²⁹ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i tri; ³⁰ljudi iz Rame i Gabe: šest stotina dvadeset i jedan; ³¹ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva; ³²ljudi iz Betela i Aja: stotinu dvadeset i tri; ³³ljudi iz Neba: pedeset i dva; ³⁴sinova drugoga Elama: tisuću dvjesta pedeset i četiri; ³⁵Harimovih sinova: trista dvadeset; ³⁶ljudi iz Jerihona: trista četrdeset i pet; ³⁷ljudi iz Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset i jedan; ³⁸sinova Senajinih: tri tisuće devet stotina i trideset.

³⁹Svećenika: sinova Jedajinih, to jest iz kuće Ješ uine: devet stotina sedamdeset i tri; ⁴⁰Imerovih sinova: tisuću pedeset i dva;

⁴¹sinova Fašhurovih: tisuću dvjesta četrdeset i sedam; ⁴²Harimovih sinova: tisuću i sedamnaest.

⁴³Levita: Ješ uinih sinova, to jest Kadmielovih i Hodvinih: sedamdeset i četiri.

⁴⁴Pjevača: Asafovih sinova: stotinu četrdeset i osam.

⁴⁵Vratara: sinova Šalumovih, sinova Aterovih, sinova Talmonovih, sinova Akubovih, Hatitinih sinova, sinova Šobajevih: stotinu trideset i osam.

⁴⁶Netinaca: sinova Sihinih, sinova Hasufinih, sinova Tabaotovih, ⁴⁷sinova Kerosovih, sinova Sijajevih, sinova Fadonovih, ⁴⁸sinova Lebaninih, sinova Hagabinih, sinova Šalmajevih, ⁴⁹sinova Hananovih, sinova Gidelovih, sinova Gaharovih, ⁵⁰sinova Reajinih, sinova Resinovih, sinova Nekodinih, ⁵¹sinova Gazamovih, sinova Uzinih, sinova Fasealovih, ⁵²sinova Besajevih, sinova Merinimovih, sinova Nefišesimovih, ⁵³sinova Bakbukovih, sinova Hakufinih, sinova Harhurovih, ⁵⁴sinova Baslitovih, sinova Mehidinih, sinova Haršinih, ⁵⁵sinova Barkošovih, sinova Sisrinih, sinova Tamahovih, ⁵⁶sinova Nasijahovih, sinova Hatifinih.

⁵⁷Sinova Salomonovih slugu: sinova Sotajevih, sinova Soferetovih, sinova Feridinih, ⁵⁸sinova Jaalinih, sinova Darkonovih, sinova Gidelovih, ⁵⁹sinova Šefatjinih, sinova Hatilovih, sinova Pokeret-Sebajinih, sinova Amonovih. ⁶⁰Svega netinaca i sinova Salomonovih slugu tri stotine devedeset i dva.

⁶¹Slijedeći ljudi koji su došli iz Tel Melaha, Tel Harše, Keruba, Adona i Imera nisu mogli dokazati da su njihove obitelji i njihov rod izraelskog podrijetla: ⁶²sinovi Delajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini: šest stotina četrdeset i dva. ⁶³A od svećenika: sinovi Hobajini, sinovi Hakosovi, sinovi Barzilaja - onoga koji se oženio jednom od kćeri Barzilaja Gileadanina te uzeo njegovo ime. ⁶⁴Ovi su ljudi tražili svoj zapis u rodovnicima, ali ga nisu mogli naći: bili su isključeni iz svećeništva ⁶⁵i namjesnik im zabrani blagovati od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumin.

⁶⁶Ukupno je na zboru bilo četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset osoba, ⁶⁷ne

Nehemija

računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri stotine trideset i sedam. Bilo je i dvije stotine četrdeset i pet pjevača i pjevačica, ⁶⁸četiri stotine trideset i pet deva i šest tisuća sedam stotina i dvadeset magaraca.

⁶⁹Pojedini glavari obitelji dadoše priloge za gradnju. Namjesnik je položio u riznicu tisuću drahmi zlata, pedeset vrčeva, trideset svećeničkih haljina. ⁷⁰Neki su od glavara obitelji dali u poslovnu riznicu dvadeset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće dvije stotine mina srebra. ⁷¹A darova ostalog puka bilo je do dvadeset tisuća drahmi zlata, dvije tisuće mina srebra i šezdeset i sedam svećeničkih haljina.

⁷²Svećenici, leviti, vratari, pjevači, netinci i sav Izrael naseliše se svaki u svoj grad. A kada se približio sedmi mjesec, već su sinovi Izraelovi bili u svojim gradovima.

Nastanak židovstva - Ezra čita Zakon - Blagdan sjenica

8 Tada se skupi sav narod kao jedan čovjek na trg koji je pred Vodenim vratima. Rekoše književniku Ezri da donese knjigu Mojsijeva zakona što ga je Jahve dao Izraelu. ²I prvoga dana sedmoga mjeseca svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi, žena i sviju koji su bili sposobni da ga razumiju. ³Na trgu koji je pred Vodenim vratima počeo je čitati knjigu, od ranoga jutra do podneva, pred ljudima, ženama i pred onima koji su bili zreli. Sav je narod pozorno slušao knjigu Zakona.

⁴Književnik Ezra stajaše na drvenu besjedištu koje su podigli za tu zgodu. Kraj njega stajahu: s desne strane Matitja, Šema, Anaja, Urija, Hilkija i Maaseja, a s lijeve strane Pedaja, Mišael, Malkija, Hašum, Hašbadana, Zaharija i Mešulam. ⁵Ezra je otvorio knjigu naočigled svemu narodu - jer je bio poviše od svega naroda - a kad ju je otvorio, sav narod ustade. ⁶Tada Ezra blagoslovi Jahvu, Boga velikoga, a sav narod, podignutih ruku, odgovori: "Amen! Amen!" Zatim su kleknuli i poklonili se pred Jahvom, licem do zemlje. ⁷A leviti Ješua, Bani, Šerebja, Jamin, Akub, Šabtaj, Hodija, Maaseja, Kelita, Azarja,

Jozabad, Hanan i Pelaja objašnjavahu Zakon narodu, a narod stajaše na svome mjestu. ⁸I čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu smisao da narod može razumjeti što se čita.

⁹Potom namjesnik Nehemija, i svećenik i književnik Ezra, i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu: "Ovo je dan posvećen Jahvi, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!" Jer sav narod plakaše slušajući riječi Zakona. ¹⁰I još im reče Nehemija: "Pođite i jedite masna jela, i pijte slatko, i pošaljite dio onima koji nemaju ništa pripremljeno, jer ovo je dan posvećen našem Gospodu. Ne žalostite se: radost Jahvina vaša je jakost." ¹¹I leviti umirivahu sav narod govoreći: "Umirite se: ovaj je dan svet. Ne tugujte!" ¹²I ode sav narod da jede i pije, i da šalje obroke, i da slavi veliko slavlje: jer su shvatili riječi koje su im objavljene.

¹³Drugog dana skupiše se glavari obitelji svega naroda, svećenici i leviti oko književnika Ezre da prouče riječi Zakona. ¹⁴I nađoše napisano u Zakonu što ga je Jahve naredio preko sluge Mojsija: "Sinovi Izraelovi neka borave pod sjenicama za svečanosti u sedmom mjesecu." ¹⁵Čim su čuli, proglasiše u svim svojim gradovima i u Jeruzalemu: "Idite u goru i donesite granja maslinova i granja divlje masline, mirtovih i palmovih grana i granja ostaloga lisnatog drveća da načinimo sjenice, kako je propisano." ¹⁶I ode narod i donese granja i načiniše sjenice, svaki na svom krovu i svojim dvorištima, u predvorjima Doma Božjega, na trgu kod Vodenih vrata i na onom kod Efrajimovih vrata. ¹⁷Sav zbor onih koji su se vratili iz sužanjstva načini sjenice i boravili su u njima - Izraelci nisu toga činili od vremena Jošue, sina Nunova, sve do toga dana. I bila je veoma velika radost.

¹⁸Ezra je čitao knjigu Zakona Božjeg svakog dana, od prvoga do posljednjega. Sedam se dana svetkovao blagdan, a osmoga je dana bio svečani zbor, kako je propisano.

Nehemija

Pokorničko bogoslužje

9 Dvadeset i četvrtoga dana toga mjeseca skupiše se Izraelci na post, u pokorničkim vrećama i posuti prašinom. ²Rod se Izraelov odvojio od svih tuđinaca: pristupili su i ispovijedali svoje grijehe i bezakonja svojih otaca. ³Stajali su, svatko na svome mjestu, i čitali knjigu Zakona Jahve, Boga svoga, četvrtinu dana; za druge su četvrtine ispovijedali svoje grijehe i klanjali se Jahvi, Bogu svome. ⁴A Ješua, Bani, Kadmiel, Šebanija, Buni, Šerebja, Bani i Kenani, popevši se na poviše mjesto za levite, vapili su snažnim glasom Jahvi, Bogu svome. ⁵I govorahu leviti Ješua, Kadmiel, Bani, Hašabneja, Šerebja, Hodija, Šebanija i Petahja:

"Ustanite, blagoslivljajte Jahvu, Boga našega! Blagoslovljen da si, Jahve, Bože naš, odvijeka do vijeka!

I neka je blagoslovljeno tvoje Ime slavno, iznad svakog blagoslova i hvale uzvišeno.

⁶Ti si, Jahve, Jedinii!

Ti si stvorio nebo, i nebesa nad nebesima, i vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i što je u njima.

Ti sve to oživljavaš, i vojske se nebeske tebi klanjaju.

⁷Ti si, Jahve, Bog, koji si Abrama izabrao, iz Ura kaldejskoga njega izveo i dao mu ime Abraham.

⁸Vjerno si srce njegovo pred sobom našao i Savez s njim sklopio da ćeš mu dati zemlju kanaansku, i hetitsku i amorejsku, i perizansku, jebusejsku i girgašansku, njemu i potomstvu njegovu. I svoja si obećanja ispunio, jer si pravedan.

⁹Nevolju si otaca naših u Egiptu vidio, i vapaj si njihov čuo kraj Mora crvenoga.

¹⁰Znacima si se i čudesima oborio na faraona i na sve slugе njegove, i na sav narod zemlje njegove;

jer znao si kolika je bila protiv njih drskost njihova. Sebi si ime stekao koje do danas traje.

¹¹More si pred njima razdvojio: prešli su usred mora po suhu.

U dubine si utopio progonitelje njihove kao kamen među vode silovite.

¹²Stupom oblaka danju si ih vodio, a noću si stupom ognjenim svijetlio im po putu kojim su hodili.

¹³Na goru si Sinajsku sišao i s neba im govorio; i dao si im pravedne naredbe, čvrste zakone, zapovijedi izvršne i uredbe.

¹⁴Ti si im objavio svoju svetu subotu, zapovijedi, naredbe i Zakon si im propisao po glasu slugе svoga Mojsija.

¹⁵S neba si ih hranio kruhom za njihove gladi, za njihovu si žeđ iz stijene vodu izveo. Ti si im zapovjedio da pođu zaposjesti zemlju za koju si se zakleo da ćeš im dati.

¹⁶Ali se oni i oci naši uzjoguniše, vratove ukrutiše i zapovijedi tvojih nisu slušali.

¹⁷Poslušnost su odbili, zaboravili čudesa što si ih za njih učinio; ukrutili su vratove, a u glavu uvtjeli da u ropstvo se svoje vrate, u Egiptat. Ali ti si Bog praštanja, milosrdan i blag, na gnjev si spor, a u milosrđđu velik: i nisi ih ostavio!

¹⁸Čak su načinili tele saliveno, 'To bog je tvoj', rekoše, 'koji te izveo iz Egipta!' I teško su hulili,

¹⁹a ti u beskrajnom milosrđđu nisi ih napuštao u pustinji: stup se oblaka nije pred njima skrivao, danju ih je putem vodio, a stup je plameni noću pred njima svijetlio putem kojim su hodili.

²⁰Dao si im svoga Duha dobrog da ih naučiš mudrosti,

Nehemija

mâne svoje nisi uskratio njihovim ustima,
i u žeđi si im vode pružio.

²¹Četrdeset godina krijepio si ih u pustinji:
ništa im nije nedostajalo:
niti im se odijelo deralo,
niti su im noge oticale.

²²I dao si im kraljevstva i narode
i razdijelio ih granicama:
zaposjeli su zemlju Sihona,
kralja hešbonskoga,
i zemlju Oga, kralja bašanskoga.

²³I sinove si im umnožio
kao zvijezde nebeske,
i u zemlju si ih doveo
za koju si rekao njihovim ocima
da će ući u nju i zaposjesti je.

²⁴Sinovi su ušli i pokorili zemlju,
a ti si pred njima svladao
stanovnike zemlje, Kanaance,
i predao si u ruke njihove
kraljeve i narode zemlje
da rade s njima što ih je volja;

²⁵Osvojili su gradove tvrde
i zemlju plodnu i naslijedili kuće
pune svakog dobra,
isklesane zdenice, vinograde, maslinike
i mnogo plodnog drveća:
jeli su, sitili se i debljali
i uživali u velikoj dobroti tvojoj.

²⁶Ali su se bunili i odvrkli tebe,
i Zakon su tvoj bacili za leđa,
ubijali su proroke, koji su ih obraćali
da se tebi vrate, i grdno su hulili.

²⁷U ruke si ih tada predao osvajačima,
koji su ih tlačili.

A u vrijeme muke svoje tebi su vapili
i ti si ih s neba uslišio
i u velikoj dobroti svojoj slao si im
izbavitelje, koji su ih iz ruku tlačitelja
njihovih izbavljali.

²⁸Ali čim bi se smirili,
opet su pred tobom zlo činili,
a ti si ih puštao
u ruke neprijatelja njihovih,
koji su ih mučili.

I opet su k tebi vapili
i ti si ih s neba uslišio:
u milosrđu svojem mnogo si ih puta izbavio.

²⁹Ti si ih opominjao da se vrate tvome Zakonu:
ali se oni uzjoguniše,
nepokorni tvojim zapovijedima;
griješili su protiv naredaba tvojih,
a čovjek živi kad ih obdržava.

Leđa su izvlačili,
šije ukrućivali i nisu slušali.

³⁰Mnogo si godina bio strpljiv s njima
i svojim si ih Duhom opominjao
po službi svojih proroka; no nisu slušali.
Tada si ih predao u ruke naroda zemaljskih.

³¹U velikom milosrđu svojem
ti ih nisi uništio, ni ostavio ih nisi,
jer si ti Bog milostiv i pun samilosti.

³²A sada, o Bože naš,
veliki Bože, jaki i strašni,
koji čuvaš Savez i dobrohotnost,
neka ne bude pred licem tvojim
nezatna sva ova nevolja
koja je snašla nas,
kraljeve naše i knezove,
svećenike i proroke naše,
očeve naše i sav narod tvoj
od vremena asirskih kraljeva pa do danas.

³³Ti si pravedan
u svemu što nas je snašlo,
jer si ti pokazao vjernost,
a mi zloću svoju.

³⁴Kraljevi naši i knezovi,
svećenici i oci naši
nisu vršili Zakona tvoga,
nisu osluškiivali naredaba tvojih i opomena
koje si im davao.

³⁵Premda su bili u svom kraljevstvu,
u velikim dobrima koja si im činio,
u prostranoj i plodnoj zemlji
koju si im dao, oni ti nisu služili
i od svojih zlih djela nisu se odvrćali.

³⁶Mi smo danas, evo, robovi
i u zemlji koju si bio dao ocima našim
da uživaju njene plodove i njena dobra,
evo u njoj mi robujemo.

³⁷Njeni obilni prihodi idu kraljevima
koje si nam postavio zbog grijeha naših,
i gospodare oni po volji svojoj
tjelesima našim i stokom našom.
Ah, u velikoj smo nevolji!

Evangelje po Ivanu

VI. BLAGDAN POSVETE HRAMA

Isus je život

¹⁷Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. ¹⁸Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija. ¹⁹A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. ²⁰Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući. ²¹Marta reče Isusu: "Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. ²²Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti." ²³Kaza joj Isus: "Uskrsnut će brat tvoj!" ²⁴A Marta mu odgovori: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan." ²⁵Reče joj Isus:

"Ja sam uskrsnuće i život:
tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet
će.

²⁶I tko god živi i vjeruje u mene,
neće umrijeti nikada.

Vjeruješ li ovo?"

²⁷Odgovori mu: "Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!"

²⁸Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: "Učitelj je ovdje i zove te." ²⁹A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. ³⁰Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je Marta susrela. ³¹Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izašla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati.

³²A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: "Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro." ³³Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen ³⁴upita: "Kamo ste ga položili?" Odgovoriše mu: "Gospodine, dođi i pogledaj!" ³⁵I zaplaka Isus.

³⁶Nato su Židovi govorili: "Gle, kako ga je ljubio!" ³⁷A neki između njih rekoše: "Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?"

Uskrišenje Lazarovo

³⁸Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. ³⁹Isus zapovjedi: »Odvalite kamen!« Kaže mu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.« ⁴⁰Kaže joj Isus: »Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?« ⁴¹Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče:

»Oče, hvala ti što si me uslišao.

⁴²Ja sam znao da me svagda uslišavaš;
no rekoh to zbog nazočnog mnoštva:
da vjeruju da si me ti poslao.«

⁴³Rekavši to povika iza glasa: »Lazare, izlazi!« ⁴⁴I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: »Odriješite ga i pustite neka ide!«

Židovski glavari izglasaše smrt Isusovu

⁴⁵Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovalaše u nj. ⁴⁶A neki od njih odu farizejima i pripovjede im što Isus učini. ⁴⁷Stoga glavari svećenički i farizeji sazvaše Vijeće. Govorili su: »Što da radimo? Ovaj čovjek čini mnoga znamenja. ⁴⁸Ako ga pustimo tako, svi će povjerovati u nj pa će doći Rimljani i oduzeti nam ovo mjesto i narod!« ⁴⁹A jedan od njih – Kajfa, veliki svećenik one godine – reče im: »Vi ništa ne znate. ⁵⁰I ne mislite kako je za vas bolje da jedan čovjek umre za narod, nego da sav narod propadne!« ⁵¹To ne reče sam od sebe, nego kao veliki svećenik one godine prorokova da Isus ima umrijeti za narod; ⁵²ali ne samo za narod nego i zato da raspršene sinove Božje skupi u jedno. ⁵³Toga dana dakle odluče da ga ubiju.

⁵⁴Zbog toga se Isus više nije javno kretao među Židovima, nego je odatle otišao u kraj blizu pustinje, u grad koji se zove Efrajim. Tu se zadržavao s učenicima.

29. tjedan,
143. dan čitanja, utorak, 20. lipnja
2017.

Neh 10-13
Iv 11,55-12,19

Nehemija

Obaveze zajednice

10 I zbog svega toga obvezujemo se pismeno na vjernost." Na zapečaćenoj ispravi stajala su imena naših knezova, levita i svećenika ...

²Na zapečaćenoj ispravi su bili: namjesnik Nehemija, sin Hakalijin, i Sidkija, ³Seraja, Azarja, Jeremija, ⁴Pašhur, Amarja, Malkija, ⁵Hatuš, Šebanija, Maluk, ⁶Harim, Meremot, Obadja, ⁷Daniel, Gineton, Baruk, ⁸Mešulam, Abija, Mijamin, ⁹Maazja, Bilgaj, Šemaja - to su svećenici.

¹⁰Zatim leviti: Ješua, sin Azanijin, Binuj, od sinova Henadadovih - Kadmiel, ¹¹i braća njihova: Šekanija, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan, ¹²Mika, Rehob, Hašabja, ¹³Zakur, Šerebjja, Šebanija, ¹⁴Hodija, Bani, Beninu.

¹⁵Glavari naroda: Paroš, Pahat Moab, Elam, Zatu, Bani, ¹⁶Buni, Azgad, Bebaj, ¹⁷Adonija, Bigvaj, Adin, ¹⁸Ater, Ezekija, Azur, ¹⁹Hodija, Hašum, Besaj, ²⁰Harif, Anatot, Nebaj, ²¹Magpijaš, Mešulam, Hazir, ²²Mešezabel, Sadok, Jadua, ²³Pelatja, Hanan, Anaja, ²⁴Hošea, Hananija, Hašub, ²⁵Haloheš, Pilha, Šobek, ²⁶Rehum, Hašabna, Maaseja, ²⁷Ahija, Hanan, Anan, ²⁸Maluk, Harim, Baana.

²⁹... ali i ostali narod, svećenici, leviti - vratari, pjevači, netinci - i svi koji su se prema Zakonu Božjem odvojili od zemaljskih naroda, a i njihove žene, sinovi i kćeri, svi koji su bili sposobni da razumiju, ³⁰priključili su se svojoj braći i glavarima te su se obvezali prisegom i zakletvom da će stupati prema Zakonu Božjem, koji je dan po rukama Mojsija, sluge Božjega, i da će držati i vršiti sve zapovijedi Jahve, Boga našega, njegove naredbe i zakone.

³¹I osobito: da nećemo davati svojih kćeri narodima zemaljskim i njihovih kćeri nećemo uzimati svojim sinovima.

³²I ako narodi zemlje donesu na prodaju robu ili kakvo god žito u dan subotnji, mi ništa nećemo od njih kupovati u subotu ni u drugi posvećeni dan.

Svake sedme godine ostavljat ćemo zemlju da počine i otpuštati dugove svake ruke.

³³Uzeli smo kao obavezu: da ćemo svake godine davati trećinu šekela za bogoslužje u Domu Boga svojega: ³⁴za postavljeni kruh, za

trajne prinosnice i za svagdanje paljenice, za žrtve subotnje, mladog mjeseca, blagdanske i za okajnice, da se pomiri Izrael; i za svaku službu u Domu Boga našega. ³⁵Mi svećenici, leviti i narod bacili smo ždrijeb za prinos drva koja treba da određenog dana svake godine prema svojim obiteljima donosimo u Dom Boga našega za vatru na žrtveniku Jahve, Boga našega, kako je zapisano u Zakonu; ³⁶da ćemo svake godine donositi u Dom Jahvin prvine od plodova zemlje i prve plodove svakoga drveta ³⁷i prvorođene sinove i prvine svoje stoke, kako je to pisano u Zakonu - prvine od krupne i sitne stoke neka se odnose u Dom Boga našega, jer su određene svećenicima koji služe u Domu Boga našega. ³⁸Povrh toga prvine svojih načava, plodova svakog drveta, novoga vina i ulja nosit ćemo svećenicima u sobe Doma Boga našega; a desetinu od svoje zemlje levitima, jer leviti uzimaju desetinu u svim mjestima gdje radimo. ³⁹Svećenik, sin Aronov, neka prati levite kad skupljaju desetinu. Leviti neka donose desetinu desetine u Dom Boga našega, u sobe riznice, ⁴⁰jer su onamo dužni, Izraelci i leviti donositi prinos od žita, vina i ulja. Ondje se nalaze posude svetišta, svećenici u službi, vratari i pjevači.

Nećemo više zanemarivati Doma Boga svojega.

Naseljavanje Židova u Jeruzalemu

11 Tada se nastaniše knezovi narodni u Jeruzalemu. Ostali je narod bacao ždrijeb da od svakih deset ljudi izađe jedan koji će stanovati u svetom gradu Jeruzalemu, dok će ostalih devet ostati u drugim gradovima. ²I narod je blagoslovio sve ljude koji su dragovoljno htjeli živjeti u Jeruzalemu.

³A evo glavara pokrajinskih koji su se nastanili u Jeruzalemu i po gradovima Judeje. Izrael, svećenici, leviti, netinci i sinovi Salomonovih slugu nastanili su se u svojim gradovima, svaki na svome posjedu. ⁴U Jeruzalemu se nastaniše sinovi Judini i sinovi Benjaminovi. Od sinova Judinih: Ataja, sin Uzije, sina Zaharijina, sina Amarjina, sina Šefatjina, sina Mahalalelova, od sinova

Nehemija

Faresovih; ⁵Maaseja, sin Baruha, sina Kol-Hozea, sina Hazaje, sina Adaje, sina Jojariba, sina Zaharije, sina Šelina. ⁶Svega je bilo Faresovih sinova u Jeruzalemu četiri stotine šezdeset i osam ljudi sposobnih za boj.

⁷Evo Benjaminovih sinova: Salu, sin Mešulama, sina Joedova, sina Pedajina, sina Kolajina, sina Maasejina, sina Itielova, sina Ješajina, ⁸i braća njegova: sposobnih za boj devet stotina dvadeset i osam.

⁹Joel, sin Zikrijevi, bio je njihov zapovjednik, i Juda, sin Hasenuin, drugi upravitelj grada.

¹⁰Od svećenika: Jedaja, Jojarib, Jakin, ¹¹Seraja, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sadoka, sina Merajota, sina Ahituba, predstojnik Doma Božjega, i ¹²njihova braća koja su vršila službu u Domu: osam stotina dvadeset i dvojica; i Adaja, sin Jerohama, sina Pelalije, sina Amsija, sina Zaharije, sina Pašhura, sina Malkijina, ¹³i njegova braća, glavari obitelji: dvjesto četrdeset i dvojica; i Amasaj, sin Azarela, sina Ahzaja, sina Mešilemota, sina Imerova, ¹⁴i njihove braće, sposobnih za boj: stotinu dvadeset i osam. Zapovjednik nad njima bio je Zabdiel, sin Hagedolimov.

¹⁵Od levita: Šemaja, sin Hašuba, sina Azrikama, sina Hašabje, sina Bunijeva; ¹⁶i Šabtaj i Jozabad, od glavarova levitskih, za nadzor vanjskih poslova Doma Božjega; ¹⁷i Matanija, sin Miheja, sina Zabdijeva, sina Asafova, koji je ravnao psalmima, počinjao zahvale i molitve; i Bakbukja, drugi među svojom braćom; i Abda, sin Šamue, sina Galala, sina Jedutunova. ¹⁸Svega je levita bilo u Svetom gradu: dvjesto osamdeset i četiri.

¹⁹A vratari: Akub, Talmon i njihova braća koja su čuvala stražu na vratima: stotinu sedamdeset i dva.

U ostalim gradovima

²⁰A ostali Izraelci, svećenici i leviti, nastaniše se u svim gradovima Judeje, svaki na svojoj baštini i po naseljima u njihovim poljima.

²¹Netinci su stanovali u Ofelu; Siha i Gišpa bijahu na čelu netinaca. ²²Predstojnik je levitima u Jeruzalemu bio Uzi, sin Banija, sina Hašabje, sina Matanije, sina Mihejina. On je

bio od sinova Asafovih, koji su bili pjevači za službu Doma Božjega. ²³Jer je za njih bila kraljeva zapovijed i uredba za svakodnevnu službu. ²⁴Petahja, sin Mešezabelov, od sinova Zeraha, sina Judina, bio je kraljev povjerenik za sve poslove s narodom. ²⁵Od sinova Judinih nastanili su se u Kirjat Haarbi i njezinim zaseocima, u Dibonu i njegovim zaseocima, u Jekabseelu i njegovim naseljima, ²⁶u Jesui, u Moladi, u Bet Peletu, ²⁷u Hasar Šualu, u Beer Šebi i u njenim zaseocima, ²⁸u Siklagu, u Mekoni i njenim zaseocima, ²⁹u En Rimonu, u Sori, u Jarmutu, ³⁰Zanoahu, Adulamu i njihovim naseljima; u Lakišu i njegovim poljima, u Azeki i njenim zaseocima: tako su se naselili od Beer Šebe sve do Hinomske doline.

³¹Benjaminovi sinovi življahu u Gebi, Mikmasu, Aju i Betelu i u njihovim zaseocima, ³²u Anatotu, Nobu, Ananiji, ³³Hasoru, Rami, Gitajimu, ³⁴Hadidu, Seboimu, u Nebalatu, ³⁵Lodu, Ononu i u Dolini rukotvoraca.

³⁶Skupine levita nalazile su se u Judi i Benjaminu.

Svećenici i leviti, povratnici iz sužanjstva

12 Ovo su svećenici i leviti koji su došli sa Zerubabelom, sinom Šealtielovim, i Ješuom: Seraja, Jeremija, Ezra, ²Amarja, Maluk, Hatuš, ³Šekanija, Rehum, Meremot, ⁴Ido, Gineton, Abija, ⁵Mijamin, Maadja, Bilga, ⁶Šemaja, Jojarib, Jedaja, ⁷Salu, Amok, Hilkija i Jedaja. To su bili glavari svećenički i njihova braća za Ješuina vremena.

⁸A leviti: Ješua, Binuj, Kadmiel, Šerebja, Juda i Matanija - ovaj potonji i njegova braća ravnali su hvalospjevima. ⁹Bakbukja i Uni i braća njihova izmjenjivali su se s njima u službi.

Rodoslovlje velikih svećenika

¹⁰Ješua rodi Jojakima; Jojakim rodi Elijašiba, a Elijašib Jojadu; ¹¹Jojada rodi Jonatana, a Jonatan rodi Jaduu.

Nehemija

Svećenici i leviti u vrijeme velikog svećenika Jojakima

¹²U Jojakimovo vrijeme glavari svećeničkih obitelji bijahu: Serajine obitelji Meraja; Jeremijine Hananja; ¹³Ezrine Mešulam; Amarjine Johanan; ¹⁴Malukove Jonatan; Šebanijine Josip; ¹⁵Harimove Adna; Meremotove Helkaj; ¹⁶Idove Zaharija; Ginetonove Mešulam; ¹⁷Abijine Zikri; Minjaminove ...; obitelji Moadjine Piltaj; ¹⁸Bilgine Šamua; Šemajine Jonatan; ¹⁹Jojaribove Matenaj; Jedajine Uzi; ²⁰Saluove Kelaj; Amokove Eber; ²¹Hilkijine Hašabja; Jedajine Netanel.

²²U vrijeme Elijašiba, Jojade, Johanana i Jadue bili su popisani glavari levitskih obitelji i svećenici sve do kraljevanja Darija Perzijanca.

²³Sinovi Levijevi: glavari obitelji bili su zabilježeni u Knjizi ljetopisa, do vremena Johanana, sina Elijašibova.

²⁴Glavari levitski bili su: Hašabja, Šerebja, Ješua, Binuj, Kadmiel, a njihova braća, koja su stajala prema njima da pjevaju naizmjenično pohvale i zahvalnice prema uredbama Davida, Božjeg čovjeka, ²⁵bijahu: Matanija, Bakbukja i Obadja. A Mešulam, Talmon i Akub, vratari, čuvali su stražu kod skladišta blizu vrata.

²⁶Ti su živjeli u vrijeme Jojakima, sina Ješue, sina Josadakova, i u vrijeme upravitelja Nehemije i književnika svećenika Ezre.

Posveta jeruzalemskog zida

²⁷Kad je bila posveta jeruzalemskoga zida, potražili su levite svugdje gdje su stanovali da ih dovedu u Jeruzalem te proslave posvetu radošću, zahvalnicama i pjesmom uz cimbale, harfe i citre.

²⁸I skupiše se pjevači, sinovi Levijevi, iz kraja oko Jeruzalema, iz netofatskih sela, ²⁹iz Bet Hagilgala, iz Gebe i polja Azmaveta: jer su pjevači sebi sagradili sela oko Jeruzalema. ³⁰Svećenici i leviti očistili su sebe, a zatim su očistili narod, vrata i zid.

³¹Tada sam izveo judejske knezove na zid i sastavio dva velika zbora. Prvi je išao desno niza zid, prema Smetlišnim vratima; ³²za njima su išli Hošaja i polovina judejskih knezova - ³³Azarja, Ezra i Mešulam, ³⁴Juda, Benjamin,

Šemaja i Jeremija, ³⁵a od svećeničkih sinova s trubljama: Zaharija, sin Jonatana, sina Šemaje, sina Matanije, sina Mikaje, sina Zakura, sina Asafa, ³⁶s braćom njihovom Šemajom, Azarelom, Milalajem, Gilalajem, Maajem, Netanelom, Judom, Hananijem, s glazbalima Davida, Božjega čovjeka. A Ezra, književnik, išao je pred njima. ³⁷Kod Izvorskih vrata popeli su se njima nasuprot kraj stepenica Davidova grada, zidnim usponom od Davidove palače sve do Vodenih vrata na istoku.

³⁸Drugi zbor, a za njim ja i polovica narodnih knezova, išao je nalijevo zidom i Pećkom kulom sve do Tržnog zida, ³⁹pa onda iznad Efrajimovih vrata, Starih vrata, Ribljih vrata, Hananelove kule, kule Meaha, sve do Ovcjih vrata. Zaustavili su se kod Zatvorskih vrata.

⁴⁰Potom su oba zbora zauzela mjesto u Domu Božjem. Tako i ja i sa mnom polovica odličnika, ⁴¹svećenici Elijakim, Maaseja, Minjamin, Mikaja, Elijoenaj, Zaharija, Hananija s trubama, ⁴²zatim Maaseja, Šemaja, Eleazar, Uzi, Johanan, Malkija, Elam i Ezer. Pjevači su pjevali pod ravnanjem Jizrahjinim. ⁴³Toga su dana prinesene velike žrtve, ljudi su dali oduška radosti, jer ih je Bog ispunio velikom radošću, veselile se i žene i djeca. I radost Jeruzalema čula se nadaleko.

⁴⁴U to su vrijeme postavljeni ljudi da nadziru spremišta prinosa, prvina, desetina i da s polja uz gradove sabiru dijelove koje Zakon dodjeljuje svećenicima i levitima. Jer su se Judejci radovali svećenicima i levitima koji su bili u službi. ⁴⁵Oni su vršili službu Bogu svome i službu očišćenja - kao i pjevači i vratari - prema odredbi Davida i njegova sina Salomona. ⁴⁶Jer od Davidovih i Asafovih dana, od davnine, postoje pjevački glavari i pjesme pohvalne i zahvalnice Bogu. ⁴⁷Zato je sav Izrael u vrijeme Zerubabela i u Nehemijino vrijeme dan za danom davao dijelove određene za pjevače i vratare. Davali su levitima posvećene darove, a leviti su davali sinovima Aronovim.

Nehemija

Isključenje stranaca

13 U ono vrijeme čitala se narodu knjiga Mojsijeva i ondje se našlo zapisano da Amonac i Moabac ne smiju nikada ući u zbor Božji, ²jer nisu sinovima Izraelovima izašli u susret s kruhom i vodom, nego su čak najmili protiv njih Bileama da ih prokune, ali je naš Bog obratio kletvu u blagoslov. ³Kad su čuli Zakon, isključili su iz Izraela sve strance.

Drugo Nehemijino poslanje

⁴A prije toga svećenik Elijašib, postavljen nad sobama Doma Boga našega, bijaše svom rođaku Tobiji ⁵uredio prostranu sobu gdje su se prije ostavljali prinosi, tamjan, posuđe, desetine žita, vina i ulja, određene za levite, pjevače i vratare, i doprinosi za svećenike. ⁶U to vrijeme nisam bio u Jeruzalemu, jer sam trideset i druge godine babilonskog kralja Artakserksa otišao kralju; ali poslije nekog vremena izmolio sam u kralja ⁷da se mogu vratiti u Jeruzalem. Tada doznadoh za zlo djelo što ga učini Elijašib uredivši Tobiji sobu u predvorjima Doma Božjega. ⁸To me veoma rasrdilo: izbacih iz sobe sav namještaj Tobijina stana ⁹i naredih da se sobe očiste, zatim unesoh onamo posuđe Doma Božjega, prinose i tamjan.

¹⁰Doznadoh i to da levitima nisu davali njihovih dijelova i da su se i leviti i pjevači, određeni za službu, razbježali svaki u svoje polje. ¹¹I prekarih odličnike i rekoh: "Zašto je zapušten Dom Božji?" Zatim skupih levite i pjevače i vratih ih k njihovim službama. ¹²Tada je sva Judeja donosila u spremišta desetinu žita, vina i ulja. ¹³Nad spremištima postavio sam svećenika Šelemju, književnika Sadoka i levita Pedaju, a uz njih Hanana, sina Zakura, sina Matanijina. Njih su smatrali pouzdanima; njihova je dužnost bila da dijele svojoj braći. ¹⁴Zato, sjeti se mene, Bože moj: ne prezri mojih pobožnih djela koja učinih za Dom Boga svoga i za službu u njemu.

¹⁵U ono sam vrijeme vidio u Judeji ljude koji gaze u tijescima u dan subotnji; drugi su nosili snopove žita, tovarili na magarce vino, grožđe, smokve i svakojake terete da ih u dan subotnji unesu u Jeruzalem. I prekarih ljude što u taj dan prodaju živež. ¹⁶A Tirci koji su živjeli u

Jeruzalemu donosili su onamo ribu i svakovrsnu robu da je prodaju Židovima u subotu. ¹⁷Prekarih judejske velikaše i rekoh im: "Kakvo to zlo djelo činite i sknavite dan subotnji? ¹⁸Nisu li tako činili i vaši oci te je Bog naš doveo svu ovu nesreću na nas i na ovaj grad? A zar vi želite umnažati gnjev protiv Izraela sknaveći subotu?" ¹⁹I zapovjedih još da uoči subote, kad se mrak spusti na jeruzalemska vrata, zatvore njihova krila i rekoh neka se ne otvaraju do iza subote! Postavio sam nekoliko svojih momaka na vrata da se ne unosi nikakav tovar u dan subotnji. ²⁰Jednom su ili dvaput trgovci i prodavači svakovrsne robe proveli noć izvan Jeruzalema, ²¹ali sam ih upozorio i rekao im: "Zašto provodite noć pod zidom? Ako to ponovite, dignut ću na vas ruku!" Od toga vremena nisu više dolazili u subotu. ²²Zapovjedio sam levitima da se očiste i da dođu čuvati vrata, kako bi se svetkovao dan subotnji. I za ovo se spomeni mene, Bože moj, i smiluj mi se po svome velikom milosrđu!

²³Onih sam dana vidio i Židove koji se bijahu oženili Ašdođankama, Amonkama i Moapkama. ²⁴Polovica njihovih sinova govorila je ašdodski ili jezikom ovoga ili onoga naroda: više nisu znali govoriti židovski. ²⁵Korio sam ih i proklinjao, neke sam i tukao, čupao im kose i zaklinjao ih Bogom: "Ne dajite svojih kćeri njihovim sinovima i ne uzimajte žene od njihovih kćeri za svoje sinove, a ni za sebe! ²⁶Nije li u tome sagriješio Salomon, kralj Izraelov? Među mnogim narodima nije bilo kralja njemu ravna. Bio je drag Bogu svome i Gospod ga je postavio kraljem nad svim Izraelom. Ali su i njega tuđinke navele na grijeh! ²⁷Treba li slušati kako i vi činite veliko zlo i postajete nevjerni Bogu našem ženeći se tuđinkama?"

²⁸Jedan od sinova Jojade, sina velikog svećenika Elijašiba, bijaše zet Horonjaninu Sanbalatu. Njega sam otjerao od sebe. ²⁹Spomeni se, Bože moj, ovih ljudi, jer su oskvrnuli svećeništvo i zavjet svećenički i levitski.

³⁰Tako sam ih očistio od svega tuđega i opet uspostavio službe svećenika i levita dodijelivši svakome njegov posao. ³¹Uredio sam i da se nose drva u određene dane i prvine.

Sjeti me se, Bože moj, za moje dobro!

Evangelje po Ivanu

VII. POSLJEDNJA PASHA - PROSLAVA SINA ČOVJEČJEGA

VII. POSLJEDNJA PASHA - PROSLAVA SINA ČOVJEČJEGA

1. PRIJE MUKE

⁵⁵Bijaše blizu židovska Pasha i mnogi iz toga kraja uzidoše prije Pashe u Jeruzalem da se očiste. ⁵⁶Iskahu dakle Isusa te se stojeći u Hramu zapitkivahu: "Što vam se čini? Zar on ne kani doći na Blagdan?" ⁵⁷A glavari svećenički i farizeji izdadoše naredbu: ako tko sazna gdje je, neka dojavljuje da ga uhvate.

Pomazanje u Betaniji

12 Šest dana prije Pashe dođe Isus u Betaniju gdje bijaše Lazar koga je Isus uskrisio od mrtvih. ²Ondje mu prirediše večeru. Marta posluživaše, a Lazar bijaše jedan od njegovih sustolnika. ³Tada Marija uzme libru prave dragocjene nardove pomasti, pomaže Isusu noge i otare ih svojom kosom. I sva se kuća napuni mirisom pomasti.

⁴Nato reče Juda Išariotski, jedan od njegovih učenika, onaj koji ga je imao izdati: ⁵"Zašto se ta pomast nije prodala za trista denara i razdala siromasima?" ⁶To ne reče zbog toga što mu bijaše stalo do siromaha, nego što bijaše kradljivac: kako je imao kesu, kradom je uzimao što se u nju stavljalo.

⁷Nato Isus odvrati: "Pusti je! Neka to izvrši za dan mog ukopa! ⁸Jer siromahe imate uvijek uza se, a mene nemate uvijek."

⁹Silno mnoštvo Židova dozna da je Isus ondje pa se okupi, ne samo zbog Isusa, već i zato da vide Lazara kojega on bijaše uskrisio od mrtvih. ¹⁰A glavari svećenički odlučiše i Lazara ubiti ¹¹jer su zbog njega mnogi Židovi odlazili i vjerovali u Isusa.

Isusov mesijanski ulazak u Jeruzalem

¹²Kad je sutradan silan svijet koji dođe na Blagdan čuo da Isus dolazi u Jeruzalem, ¹³uze palmove grančice i iziđe mu u susret. Vikahu:

"Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Kralj Izraelov."

¹⁴A Isus nađe magarčića i sjede na nj kao što je pisano:

¹⁵Ne boj se, kćeri Sionska!

Evo, kralj tvoj dolazi

jašući na mladetu magaričinu!

¹⁶To učenici njegovi isprva ne razumješe. Ali pošto je Isus bio proslavljen, prisjetiše se da je to bilo o njemu napisano i da mu baš to učiniše.

¹⁷Mnoštvo koje bijaše s njime kad Lazara pozva iz groba i uskrisi od mrtvih pronosilo je svjedočanstvo o tome. ¹⁸Stoga mu je i izišao u susret silan svijet: pročulo se da je on učinio to znamenje. ¹⁹Farizeji nato rekoše među sobom: "Vidite da ništa ne postizete. Eno, svijet ode za njim!"

29. tjedan,
144. dan čitanja, srijeda, 21. lipnja
2017.

Tob 1-6
Iv 12,20-36

Tobija

Knjiga o Tobiji je jedna od deuterokanonskih knjiga, koje kao sastavni dio Staroga zavjeta priznaju katolici i pravoslavni. U njoj se nalaze vrijedne molitve, koje se koriste u liturgiji. Često se čita na vjenčanjima, jer ima dio o čistoći braka. U njoj se nalazi učenje o anđelima. Ne zna se točno vrijeme i mjesto pisanja. Smatra se, da je napisana 2. stoljeća pr. Kr.

Tobija

1 Povijest Tobita, sina Tobielova, sina Ananielova, sina Aduelova, sina Gabaelova, potomka Asielova, iz plemena Naftalijeva - ²koji je u vrijeme Šalmanasara, kralja asirskoga, bio odveden u sužanjstvo iz Tisbe, koja se nalazi južno od Kedeša Naftalijeva, u Gornjoj Galileji, nešto poviše Hasora.

Pobožni lik Tobitov

³Ja, Tobit, hodio sam putovima istine i pravde svega svog života. Udijelio sam mnogo milostinje svojoj braći i ljudima koji su došli sa mnom u Ninivu, zemlju Asiraca. ⁴Dok sam se, u vrijeme svoje mladosti, još nalazio u domovini, u zemlji Izraelovoj, sve se pleme Naftalija, oca mojega, bilo udaljilo od doma Davidova i od Jeruzalema, izabrana među svim plemenima Izraelovim da bi u njemu prinosili svoje žrtve. Zbog toga je i bio podignut i posvećen Hram, Prebivalište Svevišnjega, za sva vjekovita pokoljenja. ⁵Ali su se sva plemena okrenula, pa i pleme oca moga Naftalija, i prinosila su žrtve teletu što ga bijaše načinio Jeroboam, kralj izraelski, u Danu, na brdima galilejskim.

⁶Često sam tako, za svetkovinu, sam išao u Jeruzalem, da se poklonim, kako je propisano svemu Izraelu zauvijek, noseći prvine i desetine plodina i vunu prve postrižine. ⁷Predavao sam sve to svećenicima, sinovima Aronovim, za žrtvenik; od svih plodova davao sam desetinu sinovima Levijevim, koji vrše službu u Jeruzalemu, i prodavao odgovarajući dio druge desetine te utržak trošio svake godine u Jeruzalemu. ⁸Najposlije, poklanjao sam treću desetinu onima kojima je pripadala, kao što mi bijaše naredila Debora, moja baka, budući da sam iza oca ostao siroče. ⁹Kad postadoh zreo čovjek oženih se Anom, djevojkom iz svoga plemena, i dobih s njome sina Tobiju.

U progonstvu

¹⁰Kad sam kao sužanj došao u Ninivu, sva moja braća, a tako i moji suplemenici, blagovahu jela poganska; ¹¹a ja sam otklanjao

da ih jedem. ¹²Misli sam i srce upravljao Bogu svome, ¹³i zato me Svevišnji nagradi milošću i naklonošću Šalmanasara, komu postadoh upraviteljem dobara. ¹⁴Poslije toga išao sam u Mediju, gdje sam za nj kupovao sve do njegove smrti i ondje pohраниh deset srebrenih talenata u Gabaela, Gabrijeva brata, u Ragesu, gradu medijskom.

¹⁵Ali kada Šalmanasar umrije, zakralji se mjesto njega Sanherib, njegov sin. Ceste njegove postadoše opasne i ja više nisam mogao ići u Mediju. ¹⁶U vrijeme Šalmanasarovo dijelio sam obilno milostinju svojoj braći: ¹⁷hranio sam gladne, odijevao gole, kad bih vidio koga od roda svoga ubijena pa bačena izvan zidina Ninive, brižno bih ga ukopao. ¹⁸Sahranjivao sam potajno one koje je ubio kralj Sanherib, natjeran na povlačenje iz Judeje. Uistinu, ubio ih je mnogo u svome gnjevu: po naređenju kraljevu tražili su mrtva tijela, ali ih ne mogahu naći.

¹⁹Onda jedan iz Ninive ode kralju te me tuži da sam ja onaj koji ih pokopava; a ja se tada utajah. Doznajući da me traže kako bi me pogubili, uplašen se udaljih. ²⁰Zaplijenili su mi sva dobra i ne osta mi ništa do žene Ane i sina Tobije.

²¹Nije prošlo ni pedeset dana kadli kralja ubiše njegova dva sina; poslije toga pobjegoše u planinu Ararat, a zakralji se mjesto njega sin mu Asarhadon. On na čelo državne riznice i čitave uprave postavi Ahikara, sina moga brata Anaela. ²²Ahikar se zauze za me i ja se vratih u Ninivu. Ahikar je Sanheribu, kralju asirskom, bio peharnik, čuvar državnog pečata, upravitelj i rizničar. Asarhadon ga imenova na sve te dužnosti ponovo. A bijaše Ahikar moj bratić.

Sljepoća

2 Kad sam se dakle sa svojom ženom Anom i sa sinom Tobijom opet našao na svome, bijaše mi na Pedesetnicu, a to je Blagdan sedmica, priređen lijep objed i ja sjedoh da blagujem. ²Vidjevši ona mnoga jela, rekoh sinu: "Idi i dovedi jednoga od naše braće na koga naiđeš a koji se sjeća Gospodina. Eto, čekat ću te!" ³Kad se sin

Tobija

vratio, kaza: "Oče, jedan od našega roda zadavljen je i bačen na trg." ⁴A ja, ništa i ne okusiv, skočih na noge i unesoh onoga mrtvaca u jednu kuću, gdje mogaše ostati sve do zalaza sunca. ⁵Potom se vratih, umih se i pojedoh svoj objed u žalosti. ⁶Sjetih se Amosova proročanstva:

"Svetkovine vaše u tugu će se pretvoriti, a radosti vaše kuknjavom će postati."

I zaplakah. ⁷Kad je sunce zašlo, odoh, iskopah raku i sahranih mrtvoga. ⁸Susjedi mi se rugali i govorili: "Zar se ne boji da će ga zbog toga ubiti? Jednom se izvukao, a sad opet pokopa mrtvace."

⁹Iste noći, poslije onog ukopa, vratih se kući, a kako bijah nečist, legoh kraj zida u vrtu; bilo je toplo pa sam spavao otkrivena lica. ¹⁰Nisam znao da je u zidu bila ptičica. I kako mi oči bijahu otvorene, padoše mi tople ptičje izmetine u oči i od toga dobih bijele mrlje. Išao sam liječnicima, ali mi ne mogaše pomoći. Uzdržavao me Ahikar dok ne ode u Elimaidu.

Primjerno poštenje

¹¹Moja je žena Ana odonda zarađivala ručnim radom: prela je i tkala. ¹²Kad bi gospodarima obavila posao, platili bi joj. Sedmoga ožujka dovrši tako jedan rad i posla ga gospodarima. Oni joj sve isplatiše i povrh toga pokloniše jare. ¹³Kad ga dovede, jare poče večati. Upitah ženu: "Odakle ti jare? Da možda nije ukradeno? Vрати ga gospodarima, jer nije dopušteno jesti što je ukradeno." ¹⁴A ona odgovori: "Dadoše mi ga kao dar povrh plaće."

Ali ja nisam vjerovao, nego sam joj, naljutivši se na nju, svejednako govorio da ga vrati gospodarima. A ona onda odgovori: "Gdje su tvoje milostinje i tvoja dobra djela? Eto, vide se na tebi!"

Tobitova molitva

3 Ojađen zaplakah i počeh moliti pun tuge:

²"Pravedan si, Gospode, sva su tvoja djela i svi tvoji putovi milosrđe i istina:

ti si sudac svijeta.

³Spomeni me se i pogledaj na me: ne kažnjavaj me zbog mojih grijeha ni zbog prijestupa otaca mojih, koji su grijeshili pred tobom.

⁴Uistinu smo prestupili zapovijedi tvoje te si nas prepustio pljački, zatočenju, smrti i porugi među svim narodima među koje si nas razasuo.

⁵Pravedni su tvoji sudovi zbog grijeha što ih činih ja i moji oci, jer se nismo držali tvojih zapovijedi, nismo u istini hodili pred tobom.

⁶Sad postupaj sa mnom po svojoj volji, odluči se da prihvatiš moj duh, da umrem i postanem zemlja.

Jer mi je bolje umrijeti nego živjeti i slušati lažne prijekore i gorčinu u duši kúpiti.

Zapovijedi da budem oslobođen od ove pokore pa da odem u prostore vječne: ne odvrći lica svoga od mene."

Sarina nesreća

⁷Istoga dana i Sari, kćeri Raguellovoj, u Ekbatani Medijskoj, dogodi se te je izruži jedna sluškinja njezina oca ⁸zbog toga što je sedam muževa za koje Sara bijaše poslala pakosni zloduh Asmodej ubio prije nego što su ušli k njoj. Reče joj ona sluškinja: "Jest, ubijaš svoje muževe! Sedam si ih imala, a ne bijaše ti sreće ni s jednim. ⁹Zašto nas kažnjavaš? Ako su umrli, poteci za njima! Nikad mi ne vidjele ni tvoga sina ni tvoje kćeri!" ¹⁰Kad je Sara to čula, veoma se ražalostila. Plačući je otišla u očevu sobu, u nakani da se objesi. Ali onda, promislivši, reče u sebi: "Zar da mi oca kude i da mu predbacuju: 'Imao si jedinu, ljubljenu, kćer, pa ti se, na nesreću, i ona objesila.' Starog bih oca svoga rastužila i gurnula u carstvo mrtvih. Ne, neću se objesiti: bolje mi je moliti Boga da mi udijeli smrt da nikad više ne čujem ovakvih uvreda."

Tobija

Sarina molitva

¹¹I raskrilivši ruke kraj prozora, pomoli se ovako:

"Blagoslovljen, Bože milosrđa,
i blagoslovljeno tvoje Ime navijeke!
Blagoslivljaju te sva tvoja djela zauvijek.

¹²Obraćam, Gospode, lice svoje k tebi
i oči upirem u te.

¹³Zapovijedi, Gospode, da pođem s ove zemlje
i da više nikada ne čujem one uvrede.

¹⁴Ti znaš, Gospode, da sam čista od
svakoga grijeha s čovjekom

¹⁵i da nisam uprljala ime svoje,
ni ime oca svojega u zemlji sužanjstva.

Jedina sam kći u oca,
nema on drugoga djeteta koje bi
ga naslijedilo,

niti kakva brata blizu,
niti rođaka koga bih čekala.

Sedam sam muževa već izgubila:
tâ čemu bih još živjela?

Ne želiš li mi smrt udijeliti,
svrni onda pogled na me i smiluj se
da nikad više ne čujem onih uvreda."

Obje molitve uslišane

¹⁶Obje molitve bijahu uslišane pred Slavom Gospodnjom. ¹⁷I bi poslan Rafael, anđeo Gospodnji, da ih oboje izliječi: da skine bijele mrlje s Tobita i vid mu vrati; a Saru, kćer Raguelovu, da dade za ženu Tobiji, sinu Tobitovu, te da okuje pakosnog zloduha Asmodeja: jer je ona Tobiji bila namijenjena. U isto vrijeme Tobit se vrati u svoju kuću, a Sara, kći Raguelova, siđe iz gornje sobe.

Tobija upućen u Mediju

4 Toga dana Tobit se sjeti novca što ga bijaše pohranio kod Gabaela, u Ragesu Medijskom. ²I reče u sebi: "Zazivao sam smrt; zašto ne bih radije dozvao Tobiju, svoga sina, da mu kažem to o novcu prije nego umrem?" ³Dozvavši ga, reče mu:

"Sine, kada umrem, pristojno me pokopaj. Poštuj svoju majku, ne ostavljaj je svega svog života, čini sve što će joj biti mило i nemoj je žalostiti. ⁴Sjeti se, sine, da se ona suočila s

mnogim opasnostima dok si joj bio u krilu. A kad umre, sahrani je pokraj mene u istome grobu.

⁵Svakog dana, sine, sjeti se Gospodina Boga našega; nemoj griješiti ili kršiti njegovih zapovijedi. Čini pravedna djela svega svog vijeka i ne kroči putovima nepravde. ⁶Jer ako činiš po istini, uspijevat ćeš u djelima svojim, kao svi oni koji čine pravdu.

⁷Djeli milostinju od svoga dobra: kad dijeliš milostinju, neka ti ne bude oko stisnuto. Ne okreći lica od siromaha, pa ni Bog neće okrenuti lica od tebe. ⁸Od onoga što imaš i prema tome koliko imaš dijeli milostinju: imaš li malo, daj malo, ali ne oklijevaj dati milostinju. ⁹Jer dobar polog spremaš sebi za dan potrebe. ¹⁰Udijeljena milostinja oslobađa od smrti i ne dopušta da odeš u mrak. ¹¹Jer milostinja je mio dar pred licem Svevišnjega.

¹²Čuvaj se, sine, svakoga preljuba. I pazi da ti žena bude iz plemena tvojih otaca; ne uzimaj za ženu tuđinku koja ne pripada koljenu tvoga oca, jer mi smo sinovi proročki. Noa, Abraham, Izak, Jakov naši su oci odiskona; sjeti se, sine, da su svi oni uzeli žene među svojom braćom i da su bili blagoslovljeni u svojoj djeci, njihovo potomstvo dobit će zemlju u nasljedstvo.

¹³I onda, sine, ljubi svoju braću i nemoj se uzoholiti u srcu pred svojom braćom, ni pred sinovima i kćerima svoga naroda, skanjujući se da odabereš ženu između njih! U oholosti leži mnoga propast i nemir, a od dangube samo je šteta i bijeda, jer je nerad majka gladi.

¹⁴Neka ničija zarada ne prenoći kod tebe, nego je isplati odmah. Budeš li služio Bogu, platit će ti se. Razmišljaj, sine, o svakome svom djelu i lijepo se vladaj. ¹⁵Ne čini nikome što bi tebi samomu bilo mrsko. Ne pij vina do pijanosti; neumjerenost uklanjaj sa svoga puta.

¹⁶Dijeli svoj kruh s gladnima, a svojom odjećom odjeni gologa. Sve što ti je suvišno daj drugima, a kada dijeliš milostinju, neka ti oko ne bude stisnuto. ¹⁷Metni svoj kruh na grob pravednih i ne daj ga grešnicima.

¹⁸Obraćaj se uvijek onome tko je mudar i ne odbacuj korisna savjeta. ¹⁹U svakoj prilici hvali

Tobija

Gospoda Boga i moli ga da ti upravlja putove, da sve tvoje staze i namjere dobro završe. Jer nijedan narod ne posjeduje mudrosti: Bog je onaj koji udjeljuje svako dobro, ponižava kako hoće, sve do dna carstva mrtvih. Sjeti se, sine, mojih pouka: neka ti se nikada iz srca ne izbrišu.

²⁰A sada ću te, sine, uputiti glede onih deset srebrnih talenata koje sam pohranio u Gabaela, sina Gabrijeva, u Ragesu Medijskom. ²¹Ne plaši se, sine, što smo osiromašili. Bit ćeš bogat budeš li se bojao Boga, klonio se svakoga grijeha i vršio ono što je Bogu milo."

Rafael prati Tobiju

5 Tobija odgovori ocu: "Oče moj, učinit ću sve što si mi naredio. ²Samo, kako ću preuzeti novac kad ne znam onoga u koga je pohranjen." ³Onda mu otac dade zadužnicu i reče: "Potraži čovjeka koji će ići s tobom, a ja ću ga nagraditi. Idi, dakle, i podigni novac."

⁴Tobija ode da potraži takva čovjeka i nađe Rafaela. Tobija nije znao da je to anđeo Božji. ⁵I upita ga: "Bi li htio sa mnom u Rages Medijski? Znaš li put onamo?" ⁶Anđeo mu odvrati: "Bih. Poći ću s tobom. Znam put, bijah već gost našega brata Gabaela." ⁷Tobija mu reče: "Počekaj da javim ocu." ⁸Anđeo mu kaza: "Idi i ne zadržavaj se."

⁹Onda Tobija ode ocu te mu reče: "Evo, našao sam onoga koji će ići sa mnom." A otac će mu: "Dovedi ga meni da čujem kojemu plemenu pripada i je li pouzdan da ti bude pratilac." ¹⁰Tobija ga zovnu, pa kad on uđe, zagriše se.

¹¹Onda ga Tobit upita: "Brate, kojemu rodu i kojoj obitelji pripadaš? Kaži mi!" ¹²On mu odgovori: "Tražiš li rod i obitelj ili nekoga koji će za nagradu pratiti tvoga sina?" Tobit će mu na to: "Brate, hoću da znam koji su ti preci i kako se zoveš." ¹³A on će: "Ja sam Azarja, sin Ananije, najstarijeg od tvoje braće." ¹⁴Tobit mu kaza: "Dobro mi došao! I ne ljuti se na me zato što sam htio doznati za tvoj rod i za tvoje ime. Ti si dakle moj brat iz ugledna i plemenita roda. Poznavao sam dobro i Ananiju i Jatana, sinove velikog Semeja, kad smo išli zajedno u Jeruzalem da se poklonimo i prikažemo prvine

i desetine plodina. Oni nisu nikada zašli na stranputicu. Braća su ti ljudi valjani. Pripadaš plemenitu rodu. ¹⁵Ali mi kaži kakvu ću ti nagradu dati: jednu drahmu na dan i sve što je potrebno tebi i mome sinu. ¹⁶I još ću ti dodati nešto povrh plaće kad se vratite živi i zdravi."

¹⁷Dogovoriše se tako.

A onda kaza Tobiji: "Spremi se i sretan vam put obojici!" Sin spremi sve za put. I reče mu njegov otac: "Idi s ovim čovjekom, a Bog koji na nebu stoluje udijelio vam sretno putovanje i anđeo njegov pratio vas!"

¹⁸Ali Ana, majka Tobijina, zaplaka i ukori Tobita: "Zašto si dopustio da nam sin ode? Nije li on štap naših ruku kad ulazi i izlazi pred nama? ¹⁹Ne bilo toga novca, smeće je prema našem sinu. ²⁰Ta ovo što nas je Bog ostavio u životu - dosta nam je." ²¹Tobit joj odgovori: "Ne govori tako, sestro. Vratit će se on živ i zdrav i tvoje će ga oči opet ugledati. ²²Ta prati ga dobar anđeo i njegovo će putovanje biti sretno, vratit će se živ i zdrav."

²³Onda ona prestade plakati.

Riba

6 A sin išao s anđelom i pas za njima. Predvečer stigoše do rijeke Tigrisa i tu provedoše noć. ²Potom momak siđe u rijeku da se okupa, kad najednom skoči iz vode velika riba i htjede ga proždrijeti. ³Anđeo mu reče: "Uhvati ribu." Nato se momak dočepa ribe te je izvuče na suho. ⁴Onda mu anđeo kaza: "Raspori ribu, izvadi joj srce, jetru i žuč i dobro ih čuvaj jer su koristan lijek." ⁵Momak izvrši što mu je anđeo naredio. I pošto su ribu ispekli, pojedoh je, ⁶a onda nastaviše put dok se ne primakoše Ekbatani.

Anđeo Tobiji namjenjuje Saru

⁷Mladić potom upita anđela: "Brate Azarja, čemu će služiti riblja jetra, srce i žuč?" ⁸A on odgovori: "Srce i jetra služe kad koga muči demon ili zao duh: treba to pred takvim, bio muškarac ili žena, spaliti, i nikad ga zao duh više neće mučiti. ⁹A žuč se uzima da se njome premažu oči na kojima su bijele mrlje, tako te bolesnik ozdravi."

Tobija

¹⁰Kad bijahu blizu Ekbatane, ¹¹anđeo reče mladiću: "Brate, noćas ćemo prenoćiti kod Raguela; on ti je rođak, a ima jedinicu kćer koja se zove Sara. ¹²Ja ću gledati da ti je dadu za ženu, jer tebi pripada njezino nasljedstvo: jedini si od njezina roda, djevojka je lijepa i razborita. ¹³Sad me poslušaj: govorit ću njenu ocu, i kad se vratimo iz Ragesa, proslavit ćemo svadbu. Jer ja znam da je Raguel, prema Mojsijevu zakonu, ne može dati drugome, a kad bi to uradio, zaslužio bi smrt, jer ti imaš pravo na nasljedstvo pred svakim drugim." ¹⁴Onda mladić kaza anđelu: "Brate Azarja, čuo sam da je djevojka već bila dana sedmorici ljudi i da su svi nađeni mrtvi u svadbenoj sobi: ¹⁵jedinac sam u oca; bojim se da ću, odem li k njoj, umrijeti kao i oni prije mene; jer nju ljubi neki demon koji ne čini zla drugima, osim onima koji joj se približe. Bojim se da ne umrem i da za sobom, zbog žalosti, ne povučem u grob svoga oca i svoju majku, a nemaju drugoga sina da ih sahrani." ¹⁶Anđeo mu reče: "Ne sjećaš se kako ti je otac naredio da uzmeš za ženu samo onu koja pripada tvome rodu? Zato me poslušaj, brate: ona će biti tvoja žena, a ti se ne osvrći na demonu, jer će još noćas biti tvoja. ¹⁷Kad budeš ušao u svadbenu sobu, uzet ćeš tamjanova pepela i metnut ćeš na nj malo ribljeg srca i jetre; kad tako okadiš, demon će oćutjeti vonj i pobjeći će i neće se više vratiti. ¹⁸Kad se htjedneš približiti k njoj, bdijte oboje i dozivajte milostivog Boga: on će vas spasiti i smilovati vam se. Ne boj se: ona ti je bila dosuđena oduvijek, ti ćeš je spasiti; ona će poći s tobom i mislim da ćeš s njom imati poroda."

Kad je Tobija čuo sve to, odmah mu ona omilje i njegova se duša privinu uz njezinu.

Evangelje po Ivanu

VII. POSLJEDNJA PASHA - PROSLAVA SINA ČOVJEČJEGA

Neki Grci traže Isusa

²⁰A među onima koji su se došli klanjati na Blagdan bijahu i neki Grci. ²¹Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga zamole: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa." ²²Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Filip odu i kažu Isusu. ²³Isus im odgovori:

"Došao je čas
da se proslavi Sin Čovječji.

²⁴Zaista, zaista, kažem vam:
ako pšenično zrno, pavši na zemlju,
ne umre,
ostaje samo;
ako li umre,
donosi obilat rod.

²⁵Tko ljubi svoj život, izgubit će ga.
A tko mrzi svoj život na ovome svijetu,
sačuvat će ga za život vječni.

²⁶Ako mi tko hoće služiti,
neka ide za mnom.
I gdje sam ja,
ondje će biti i moj služitelj.
Ako mi tko hoće služiti,
počastit će ga moj Otac."

Isus tumači smisao svoje smrti

²⁷"Duša mi je sada potresena
i što da kažem?

Oče, izbavi me iz ovoga časa?
No, zato dođoh u ovaj čas!

²⁸Oče, proslavi ime svoje!"

Uto dođe glas s neba: "Proslavio sam i opet
ću proslaviti!" ²⁹Mnoštvo koje je ondje stajalo i
slušalo govoraše: "Zagrmjelo je!" Drugi
govorahu: "Anđeo mu je zborio." ³⁰Isus na to
reče: "Ovaj glas nije bio poradi mene, nego
poradi vas."

³¹"Sada je sud ovomu svijetu,
sada će knez ovoga svijeta biti izbačen.

³²A ja kad budem uzdignut sa zemlje,
sve ću privući k sebi."

³³To reče da označi kakvom će smrću
umrijeti. ³⁴Nato mu mnoštvo odgovori: "Mi smo
iz Zakona čuli da Krist ostaje zauvijek. Kako
onda ti govoriš da Sin Čovječji treba da bude
uzdignut? Tko je taj Sin Čovječji?"

³⁵Isus im nato reče:

"Još je malo vremena svjetlost među vama.
Hodite dok imate svjetlost
da vas ne obuzme tama.
Tko hodi u tami,
ne zna kamo ide.

³⁶Dok imate svjetlost, vjerujte u svjetlost
da budete sinovi svjetlosti!"

To Isus doreče, a onda ode i sakri se od
njih.

29. tjeđan,
146. dan ćitanja, petak, 23. lipnja
2017.

Tob 7-13
Iv 12,37-50

Tobija

Dolazak u Raguelovu kuću

7 Onda uđoše u Ekbatanu i pođoše prema kući Raguelovoj. Sara im dođe u susret, pozdravi ih i oni nju pozdraviše, pa ih ona uvede u kuću. ²Raguel reče Edni, svojoj ženi: "Kako li je ovaj samo nalik na Tobita, moga rođaka!" ³Raguel ih zapita: "Odakle ste, braćo?" Odgovoriše mu: "Mi pripadamo Naftalijevim sinovima koji su bili prognani u Ninivu." ⁴Kaza im on: "Poznajete li Tobita, brata našega?" Oni odgovoriše: "Poznajemo ga." ⁵Onda ih upita: "Je li dobro s njime?" Oni odgovoriše: "Živ je i dobro je." Tobija nadoda: "To je moj otac." ⁶Nato ga Raguel zagrlj, poljubi ga suznih očiju i blagoslovi ga čudeći se: "Ti si dakle sin onoga plemenitog i dobrog čovjeka." Doznajući da je Tobit izgubio vid, ražalosti se i zaplaka. ⁷I žena mu Edna i kći Sara zaplakaše i primiše ih spremno. ⁸Potom zaklaše ovna i pripremiše jela u izobilju.

⁹Tobija kaza Rafaelu: "Brate Azarja, govori o onome o čemu si mi pripovijedao na putu."

¹⁰Anđeo prozbori o tom s Raguelom, a on će Tobiji: "Jedi, pij i budi veseo, jer tebi pripada moja kći. Ipak ti moram otkriti istinu: ¹¹već bijah svoju kćer dao sedmorici, ali kad joj se približiše, svi noću pomriješe. Ali ti sada budi veseo." ¹²Tobija odgovori: "Neću ništa okusiti dok se ne odlučite i ne izvršite što treba." Nato mu Raguel kaza: "Uzmi je od ovoga časa po pravdi: ti si njezin brat i ona pripada tebi. Milosrdni Bog neka vam udijeli sreću." ¹³Zatim pozva Saru, svoju kćer; uzevši je za ruku, dade je kao zaručnicu Tobiji govoreći: "Evo, uzmi je prema Mojsijevu zakonu i odvedi je k svome ocu." I blagoslovi ih. ¹⁴Onda pozva Ednu, ženu svoju. Dohvativši list, napisala ugovor i udari pečat. Potom počеше blagovati.

¹⁵Nakon toga pozva Raguel Ednu, ženu svoju, i reče joj: "Sestro, pripremi drugu sobu i uvedi je." ¹⁶Ona uradi kako joj je zapovjedio i uvede je. Kći zaplaka. ¹⁷Vidjevši suze svoje kćeri, kaza joj: "Budi hrabra, kćerko: Gospodar neba i zemlje neka te nagradi milošću za tvoju bol. Budi hrabra, kćerko!"

Dobri zaručnici spašeni

8 Kad su povečerali, uvedoše Tobiju k Sari. ²On se, ulazeći k njoj, sjeti Rafaelovih riječi: uze tamjanova pepela, metnu na nj riblje srce i jetru i okadi. ³Tek što demon oćutje vonj, pobježe u Gornji Egipat, a anđeo ga ondje okova.

⁴Kako su se zatvorili u sobu, Tobija ustade s postelje i reče: "Ustaj, sestro, molimo se da nam se Bog smiluje."

⁵Onda se Tobija poče moliti:

"Blagoslovljen da si, Bože naših otaca, blagoslovljeno sveto i slavno ime tvoje u sve vijeke!

Blagoslivljala te nebesa

i sva tvoja stvorenja u sve vijeke!

⁶Ti si stvorio Adama

i dao mu pomoćnicu Evu:

od njih je proizašao ljudski rod.

Ti si rekao: 'Nije dobro da čovjek bude sam; načinimo mu pomoćnicu sličnu njemu.'

⁷Gospode, ne uzimam zbog pohote ovu svoju sestru nego po istini.

Smiluj mi se

i učini da s njom doživim starost."

⁸I zajedno rekoše: "Amen, amen." ⁹I zaspashe oboje te noći.

¹⁰A Raguel usta i poče da iskopa raku misleći: "Ako i on umre." ¹¹Raguel se vrati u svoju kuću ¹²i kaza Edni, ženi svojoj: "Pošalji jednu od sluškinja da vidi je li živ. Ako je umro, pokopajmo ga odmah da nitko ne sazna."

¹³Sluškinja otvori vrata, uđe i nađe kako oboje spavaju. ¹⁴Izađe i javi im: "Dobro je, živ je."

¹⁵Nato Raguel zahvali Bogu:

"Blagoslovljen da si, Bože, svakim blagoslovom čistim i svetim.

Blagoslivljali te sveti tvoji i sva tvoja stvorenja!

Svi anđeli i svi izabranici tvoji

blagoslivljali te u sve vijeke!

¹⁶Blagoslovljen jer si me razveselio

i jer se nije dogodilo čega se bojah,

nego si nam iskazao svoje bogato milosrđe.

¹⁷Blagoslovljen jer si se smilovao ovoj djeci što su jedina.

Izlij na njih svoje milosrđe, Gospode,

Tobija

podari im da zavše život u zdravlju, sa srećom i milosrđem."

¹⁸A zatim zapovjedi kućnoj čeljadi da zatrpaju raku. ¹⁹Tada priredi gozbu koja je trajala četrnaest dana. ²⁰Prije nego što su izminuli svadbeni dani, Raguel uze zaklinjati Tobiju: "Ne idi na put dok se ne navrši četrnaest svadbenih dana, ²¹a onda primi polovicu imutka i vrati se živ i zdrav svome ocu. Drugi ćeš dio dobiti poslije moje i ženine mi smrti."

Rafaelov put u Mediju

9 Onda Tobija pozva Rafaela i reče mu: ²"Brate Azarja, uzmi sa sobom jednog slugu i dvije deve pa idi Gabaelu u Rages koji se nalazi u Mediji: uzmi od njega novac pa dovedi i njega na pir, ³jer me Raguel zaklinjao da ne odlazim. ⁴Znaš da moj otac broji dane, pa budem li se mnogo zadržavao, bit će zabrinut veoma."

⁵Tada Rafael ode. Provede noć u Gabaela i dade mu obveznicu. Gabael izvuče zapečaćene vrećice te mu ih izruči. ⁶Brzo se krenuše obojica i dođoše na pir. Tobija blagoslovi svoju ženu.

U očekivanju da se Tobija vrati

10 A otac Tobijin brojio svaki dan. I kad je prošlo vrijeme za povratak a sina ne bijaše, ²reče Tobit: "Možda su odbijeni? Ili je možda umro Gabael pa novac nije predan?" ³I rastuži se veoma. ⁴Kaza mu žena: "Dijete je stradalo kad ga tako dugo nema." ⁵I poče jadikovati: "Kako da ne budem zabrinuta, dijete moje, kad sam ti dopustila da odeš, svjetlo očiju mojih!"

⁶Tobit je stade tješiti: "Šuti, ne govori: njemu je dobro." ⁷Ona mu odgovori: "Šuti ti i ne zavaravaj me; znam ja, stradalo je dijete moje."

Svakog je dana izlazila na cestu kojom je sin krenuo na put; danju ne bi ni dodirnula jela, a noću nije prestajala jadikovati za svojim Tobijom.

Kad prođe četrnaest dana svadbenih za kojih Raguel zaklinjaše Tobiju da ostane,

⁸Tobija kaza Raguelu: "Pusti me da idem, jer su već otac moj i majka moja izgubili nadu da će me još ugledati." ⁹Tast ga zamoli: "Ostani kod mene, a ja ću se pobrinuti da pronađem nekoga koji će ocu tvome donijeti vijesti o tebi." Ali mu Tobija odvrati: "Ne, nego me pusti da idem k ocu svome!"

Oproštaj Tobije s tazbinom

¹⁰Raguel onda ustade, preda mu Saru, njegovu ženu, i polovicu imutka, sluge, stoku i novac. ¹¹Pošto ih je blagoslovio, oprostio se s njima govoreći: "Djeco, Bog nebeski nek' vam udijeli sreću još prije nego što umrem."

¹²A svojoj kćeri kaza: "Poštuj svekra i svekrvu: oni su ti sada roditelji. I da čujem samo dobre vijesti o tebi." I poljubi je.

¹³Onda Edna reče Tobiji: "Ljubljeni brate moj, nek' ti Gospodar neba dade sretan povratak, a meni neka udijeli milost da vidim djecu koju ćeš imati s mojom Sarom, da osjetim radost pred Gospodom. Evo, predajem ti kćer svoju na čuvanje: ne žalosti je."

¹⁴Zahvalivši Bogu što mu je udijelio sretan put i poželjevši blagoslov Raguelu i Edni, ženi njegovoj, Tobija krenu.

Tobijin povratak sa Sarom

11 Nastaviše put dok se ne približiše Ninivi. ²Onda Rafael kaza Tobiji: "Ne znaš li, brate, u kakvu si stanju ostavio oca svoga? ³Potrčimo nas dvojica prije tvoje žene i priredimo kuću: ⁴uzmi u ruku riblju žuč." Krenuše, a pas za njima.

⁵Dotle je Ana sjedila i gledala na put ne bi li ugledala svoje dijete. ⁶Izdaleka ga opazi pa reče Tobitu: "Evo, vraća se sin tvoj i čovjek koji ga pratio."

⁷A Rafael reče Tobiji: "Znam da će otac tvoj otvoriti oči. ⁸Ribljom žuči namaži njegove oči, a on će ih, oćutjevši svrbež, protrljati i tako skinuti s njih bijele mrlje i tebe vidjeti."

⁹Dotle se Ana, potrčavši naprijed, baci u zagrljaj sinu svome i reče mu: "Opet te vidim, sine moj! Od ovoga časa mogu mirno umrijeti!" Nato oboje zaplakaše.

Tobija

Tobitovo ozdravljenje

¹⁰Tobit iziđe na vrata i spotače se, ali sin potrča k njemu ¹¹i pridrža ga, razmaza žuč ocu preko očiju i kaza: "Hrabro, oče moj!" ¹²Kad ga oči zasvrbeše, protrlja ih, a iz očinjih mu se kutića oljuštiše bijele mrlje. ¹³Ugledavši sina, zagrli ga, zaplaka i probesjedi:

¹⁴"Blagoslovljen da si, Bože, blagoslovljeno tvoje ime uvijeke i blagoslovljeni svi tvoji sveti anđeli! Jer si me udario pa se smilovao na me: evo gledam svoga sina Tobiju!"

¹⁵Njegov sin, sav sretan, uđe u kuću te izvijesti oca o velikim događajima što su mu se zbili u Mediji.

¹⁶Tobit, prepun radosti i blagoslivljajući Boga, pođe u susret snahi, prema vratima Ninive. Oni koji su ga vidjeli kako hoda bijahu zadivljeni što je progledao, a Tobit priznavaše pred njima da mu se Bog smilovao.

Sara dočekana

¹⁷Kada Tobit dođe do Sare, snahe svoje, pozdravi je govoreći joj:

"Dobro došla, kćeri moja! Blagoslovljen Bog koji te doveo k nama! I neka su ti blagoslovljeni i otac i majka!"

¹⁸I velika radost obuze svu braću njegovu u Ninivi. ¹⁹A dođoše i Ahikar i njegov nećak Nasbas pa se Tobijina svadba u veselju slavila sedam dana.

Anđeo se otkriva

12 Potom Tobit pozva Tobiju, sina svoga, i reče mu: "Sine, pobrini se za plaću čovjeku koji je išao s tobom; a treba mu dati i štogod povrh toga."

²Sin odgovori: "Neću štetovati dadem li mu i polovicu onoga što sam donio, ³jer me doveo k tebi zdrava, izliječio moju ženu, podigao moj novac, a onda i tebi vratio zdravlje." ⁴Starac odgovori: "To mu s pravom pripada!"

⁵Onda pozva anđela i kaza mu: "Uzmi polovicu od svega onoga što ste donijeli."

⁶Tada anđeo pozva njih dvojicu u stranu i reče im:

"Blagoslivljajte Boga, hvalite ga i veličajte,

hvalite ga pred svim živima zbog onoga što je za vas učinio. Lijepo je hvaliti Boga i uznositi ime njegovo; bogobojazno razglašavati djela njegova. ⁷Lijepo je čuvati tajnu kraljevu, ali je slavno otkrivati djela Božja. Činite dobro, i neće vas zlo snaći.

⁸Dobra je molitva s postom, s milostinjom i s pravednošću. Bolje je malo s pravednošću nego mnogo s nepravdom. Bolje je dijeliti milostinju nego sabirati u hrpe zlato. ⁹Milostinja oslobađa od smrti, ona čisti od svakoga grijeha. Koji dijele milostinju i čine pravednost napunit će se života, ¹⁰a koji griješe bit će dušmani životu svome.

¹¹Neću vam sakriti ništa: kazah već da je lijepo čuvati tajnu kraljevu, ali je slavno otkrivanje Božjih djela. ¹²I kad ste molili ti i tvoja snaha Sara, ja sam nosio vaše molitve Svetome; kad si ti pokapao mrtve, i ja sam bio uza te; ¹³kad se nisi skanjivao da ustaneš i prekineš svoj ručak da bi pokopao onog mrtvacu, nije mi bilo skriveno da vršiš dobro djelo; i bio sam s tobom. ¹⁴Sada, Bog me poslao da izliječim tebe i tvoju snahu Saru. ¹⁵Ja sam Rafael, jedan od sedmorice svetih anđela koji na nebesima donose molitve svetih i stupaju pred Slavom Svetoga!"

¹⁶Njih se dvojica preplašiše i padoše ničice, jer ih zahvati velik strah. ¹⁷Ali im anđeo reče:

"Ne plašite se! Mir s vama! Blagoslivljajte Boga uvijeke! ¹⁸Ta ja ne dođoh jer se meni svidjelo, nego po zapovijedi Boga našega: zato ga blagoslivljajte uvijeke. ¹⁹Sve sam dane dopuštao da me vide vaše oči, ali nisam ni jeo ni pio: vi ste motrili samo privid. ²⁰Sada hvalite Boga, a ja se vraćam onome koji me i poslao. Zapišite u knjizi sve što se zbio."

²¹Onda oni ustadoše, ali ga više ne vidješe. Hvalili su velika i čudesna djela Božja i pripovijedali kako im se ukazao anđeo Gospodnji.

Završna Tobitova molitva

13 Tobit potom napisa molitvu u radosti i reče:

²"Blagoslovljen Bog, koji živi uvijeke, i njegovo kraljevstvo! Jer on kažnjava i prašta,

Tobija

dovodi u Podzemlje i odande izvodi,
i nema toga tko bi izmakao njegovoj ruci.
³Hvalite ga, sinovi Izraelovi, pred poganima,
jer vas je on među njih rasuo.
⁴Objavljajte njegovu veličinu
uzdižući ga nad sve živo,
jer on je naš Gospod i Bog,
on je naš otac za sve vjekove.
⁵On nas kažnjava zbog naših zlih djela,
ali će se opet smilovati na nas
i sabrati nas iz svih naroda
među koje smo razasuti.
⁶Obratite se k njemu svim srcem svojim
i svom dušom svojom
da činite pred njim istinu,
i on će se okrenuti k vama,
i neće skrivati lica svoga od vas.
⁷Gledajte što učini s vama,
na sva ga usta slavite i hvalite,
blagoslivljajte Gospoda pravde
i uzvisujte kralja vjekova.
⁸Ja ga u zemlji progonstva hvalim
i očitujem njegovu moć i veličinu
grešnom narodu.
 Obratite se, grešnici, i činite pravdu pred njim.
Tko zna hoće li pogled svrnuti na vas
i milost vam iskazati!
⁹Boga svoga ja uznosim,
i duša moja hvali kralja nebeskoga,
i radosno klikće veličini njegovoj:
¹⁰tako neka kazuju svi
i hvale ga u Jeruzalemu!
Jeruzaleme, grade sveti!
On će te kazniti zbog djela sinova tvojih,
ali će se opet smilovati sinovima pravednih.
¹¹Podaj hvalu Gospodu zanosno
i blagoslivljaj kralja vjekova
da ti njegov Šator ponovno bude
podignut uz veselje;
¹²da bi se u tebi obradovali prognani
i da bi u tebi ljubav našli siromasi
za sva pokoljenja.
¹³Narodi će dolaziti izdaleka
k imenu Gospoda Boga
donoseći u rukama darove,
darove za kralja nebeskoga:
pokoljenja upravljat će ti radosne hvale.
¹⁴Prokleti svi oni koji te mrze,

blagoslovljeni zauvijek oni koji te ljube.
¹⁵Veseli se i raduj se zbog sinova pravednih,
jer će biti sakupljeni
i blagoslivljat će Gospoda pravednih.
Blaženi oni koji te ljube!
Veselit će se zbog tvoga mira!
¹⁶Blaženi svi koji se rastužiše zbog
tvojih nesreća,
jer će se radovati kad vide svu
tvoju slavu
i radovat će se uvijek.
 Duša moja neka hvali Boga, kralja velikoga!
¹⁷Jer će Jeruzalem biti obnovljen
safinom i smaragdom,
njegove zidine dragim kamenjem,
tornjevi i bedemi čistim zlatom,
a trгови popločani berilom, dijamantom
i dragim kamenjem iz Ofira.
¹⁸Njegove će ulice kazivati: 'Aleluja!'
i klicat će: 'Blagoslovljen Bog,
uzvišen dovijeka.'"

Posljednji Tobitovi savjeti i njegova smrt

¹⁴ Tobit završi pohvalu. ²Bilo mu je pedeset i osam godina kad je oslijepio, a poslije osam godina opet je progledao. Nastavio je dijeliti milostinju i sveudilj se bojao Gospoda Boga te ga hvalio. ³Doživio je duboku starost.

Na samrti dozva k sebi sina i sinove sina svoga te kaza Tobiji: "Sinko, uzmi djecu svoju: evo, ostario sam i već sam blizu da se odijelim od života. ⁴Preseli se u Mediju, sinko, jer znam da će se sve dogoditi s Ninivom što je o njoj nagovijestio prorok Jona: bit će razrušena, a u Mediji bit će mir za neko vrijeme; naša braća koja se još nalaze u domovini bit će razasuta daleko od lijepe zemlje, Jeruzalem će opustjeti, a Dom Gospodnji koji se nalazi u njemu izgorjet će i bit će pust za neko vrijeme. ⁵Ali će se Bog opet smilovati njima i vratit će ih u njihovu zemlju; onda će oni sagraditi hram, ali ne onakav kakav je bio prije, dok se ne ispuni određeno vrijeme. Poslije toga vratit će se iz krajeva progonstva i podići Jeruzalem s velikim počastima. I Dom Božji u njemu bit će sazidan od nadasve vrijedne građe za sva buduća pokoljenja, kao što su kazali za nj proroci: ⁶svi će se narodi uistinu obratiti i bojat

Tobija

će se Gospoda Boga i pokopat će svoje idole; svi će narodi blagoslivljati Gospoda. ⁷Onda će narod njegov hvaliti Boga, a Gospod će uzdići narod svoj i bit će radosni svi oni koji ljube Gospoda Boga u istini i pravdi vršeći milosrđe prema braći svojoj.

⁸I tako, sine, otiđi iz Ninive, jer će sve biti što je nagovijestio prorok Jona. ⁹Ti pak drži zakon i zapovijedi, budi milosrdan i pravedan da ti bude dobro. Časno me pokopaj, a uza me pokopaj majku svoju. Poslije toga ne ostani više ni jednoga dana u Ninivi.

¹⁰Sinko moj, razmotri što Aman učini Ahikaru koji ga je uzgojio: iz svjetla baci ga u tamu i tako zlim plati dobro njegovo. Ali Ahikar bje spašen, a onoga stiže zaslužena kazna: siđe on u tminu. Ahikar dijeljaše milostinju i spasi se od smrtonosne zamke koju mu onaj priredi; u zamku Aman pade i poginu.

¹¹Dakle, sinovi moji, vidite kakvu snagu ima milostinja i kako pravda spašava."

To rekavši, izdahnu. Bijaše mu sto pedeset i osam godina. Tobija mu priredi častan ukop.

¹²Kad Ana umrije, pokopa je uz oca, pa sa ženom i svojim sinovima krenu u Ekbatanu, k svome tastu Raguelu.

¹³Tu doživje časnu starost, časno pokopa svoga tasta i punicu te naslijedi imutak njihov, kao što je naslijedio i očev.

¹⁴Umrije u Ekbatani, u sto dvadeset i sedmoj godini života. Prije nego što je izdahnuo, doznao je za propast Ninive, koju razoriše Nabukodonozor i Asuer.

Tako se prije smrti uzradova nad propašću Ninive.

Evangelje po Ivanu

VII. POSLJEDNJA PASHA - PROSLAVA SINA ČOVJEČJEGA

Zaključak: nevjerovanje židovsko

³⁷Iako je Isus pred njima učinio tolika znamenja, oni ne povjeroše u njega, ³⁸da se ispuni riječ koju kaza prorok Izaija:

Gospodine!

Tko povjerova našoj poruci?

Kome li se otkri ruka Gospodnja?

³⁹Stoga i ne mogahu vjerovati, jer Izaija dalje kaže:

⁴⁰Zasljepi im oči,
stvrđnu srca;
da očima ne vide,
srcem ne razumiju
te se ne obrate
pa ih ozdravim.

⁴¹Reče to Izaija jer je vidio slavu njegovu te o njemu zborio.

⁴²Ipak, mnogi su i od glavara vjerovali u njega, ali zbog farizeja nisu to priznavali: da ne budu izopćeni iz sinagoge. ⁴³Jer više im je bilo do slave ljudske, nego do slave Božje.

⁴⁴A Isus povika:

"Tko u mene vjeruje,
ne vjeruje u mene,
nego u onoga koji me posla;

⁴⁵i tko vidi mene,
vidi onoga koji me posla.

⁴⁶Ja - Svjetlost - dođoh na svijet
da nijedan koji u mene vjeruje
u tami ne ostane.

⁴⁷I sluša li tko moje riječi, a ne čuva ih,
ja ga ne sudim.
Ja nisam došao suditi svijetu,
nego svijet spasiti.

⁴⁸Tko mene odbacuje
i riječi mojih ne prima,
ima svoga suca:
riječ koju sam zborio -
ona će mu suditi u posljednji dan.

⁴⁹Jer nisam ja zborio sam od sebe,
nego onaj koji me posla - Otac -
on mi dade zapovijed
što da kažem, što da zborim.

⁵⁰I znam:
zapovijed njegova jest život vječni.
Što ja dakle zborim,
tako zborim
kako mi je rekao Otac."